

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. No. 10.

Extraordinair Session.

5te Møde.

Mandagen den 20de August.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Smidstid er jeg fuldkommen overbevist om, at, naar vi komme saavidt, at disse Spørgsmaal kunne forhandles med Ministeriet, saa vil det ogsaa kunne give os en ganske klar Fortegnelse over, hvad det for Dieblirket hovedsagelig betragter som Fællesanliggender; ja, jeg vil gaa meget videre, jeg er overbevist om, at det vil benytte enhver Leilighed til at give os Tilsefagn, der kunne vække vor Tillid og Tro paa, at de og de og de Anliggender ere sikrede os som særlige Anliggender, og jeg er overbevist om, at ethvert tilkommende Ministerium vil gjøre det Samme, fordi det derved vinder overordentlig Meget ved at gjøre overordentlig Lidet. (Grundtvig: Det betyder Intet!) Ja det er vanskeligt at sige, hvad der under disse Omstændigheder betyder Noget, og hvad der Intet betyder. Naar jeg driver for et Anker, og det paa engang stopper op, saa er det ganske vist, at det, hvort Ankeret holder fast, for dette Dieblirk betyder Noget; om det kan være tilstrækkeligt til at holde Stibet under hele Stormen, er et Spørgsmaal, men ethvert Holdespunkt i en saadan Stilling gjælder Noget, og bør altid søges, og det skulde være mig kjær, om den ærede Rigsdagsmand for Dden Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) i denne Betragtning skulde kunne finde nogen Beroligelse. (Grundtvig: Nei!). Ja jeg er ogsaa ganske velsornøiet dermed, thi det vil vise Mange, at der vist ikke er noget Middel, der kan berolige

det ærede Medlem. Jeg troer ikke, han kan finde nogen Beroligelse uden ved at følge den Vej, som det Medlem, der talte kort før jeg (A. Hage), betegnedes, og jeg erkjender, at den betegnedes med større Alenhed, end den hidtil er bleven betegnet med, nemlig den Vej at afbryde denne Forhandling for slet ikke mere at forfølge den, det vil sige at opgive enhver Stræben efter at danne et Fællesmonarchi af samtlige de Landsdele, der udgjøre Monarchiet. Den Grund, som, foruden mange andre, i meget høi Grad vil afholde mig fra at gjøre dette, om jeg forresten kunde tænke derpaa, er, at medens det ærede Medlem derved foreløbig kunde vinde en Standsning af den Bevægelsesretning, som vi nu ere inde paa, saa er jeg ikke saa sikker paa, at han kunde standse den modsatte Bevægelse, som fra Syd arbejder mod os. Vi skulle heller ikke glemme, at Seiren over vore Modstandere, over Slesvigholsteinismen, den skulle vi vinde igjennem Monarchiet, glennem vor ærlige Fasthed og dybe Overbeviisning om, at det er det danske Rige, der træder ind og bliver det danske Monarchi.

Varfod: Der er blot en ganske enkelt Uttring af den sidste ærede Taler, som jeg vil tillade mig et Dieblirk at opholde mig ved, uagtet jeg ikke seer, at den har videre med nærværende Sags Afgjørelse at bestille, men kun forat den ikke skal staa aldeles uimodsaagt. Den ærede Rigsdagsmand tillod sig den Uttring: „Lad os være ærlige; vi, som vare Medlemmer af den grundlovgivende Rigsforsamling, samlede vi ikke Alle med Hensyn til Rigets Grændser?“ For det Første skal jeg hertil tillade mig den Bemærkning, at hvad vi 30 Folkethingsmænd eller vi 41 Rigsdagsmænd, som vare